

kårtigtåle): *a*) Högvak; vaktpostering; *b*) vakt-hus; vaktrum. *C. de génie* (kår-dö-scheni'), se *Ingeniör-corps*. *C. de logis* (kår-dö-läschi'), hufvudbyggnad eller mellersta byggnaden (till skillnad ifrån flyglarna). *C. diplomatique* (kår diplåma-ti'ck), samteliga utländska sändebuden vid ett hof.

Anm. Ordet skrives ganska allmänt *Korps*, hvilket dock, såsom högst betydligt afvikande från uttalet och öfverensstämmande hvarken med svenska eller franska språkets stafnings-sätt, bör ogillas. Snarare torde deremot kunna antagas det nyligen föreslagna skrifsättet: *Kår*.

CORPUS, kår'rupuss, n. o. m. (lat.) 1) (maskulin) *a*) Kropp. Brukas i denna bem. stundom skämtvis. *Han förmår knappt röra sin ofatta c.* — *Syn. Se Kropp.* — *b*) (mål.) En färg säges hafva mycken *c.*, då den innehåller mycken massa i förhållande till sjelfva färgämnet. — *c*) En viss sort boktryckarstil, så benämd, emedan den så kallade corpus juris (se nedanför) vanligen trycktes med sådan stil. — 2) (neutrum; jur.) *C. delicti*: *a*) Inbegreppet af alla yttre kännetecken, som erfordras, för att bevisa tillvaron af ett brott; *b*) sjelfva föremålet, hvarpå ett brott blifvit föröfvadt. *C. juris*, en samling af lagar och förordningar, som den grekiske kejsaren Justinianus lät upp-rätta.

CORPUSCULAR-TEORI, kår'rupusskulår-teori', f. 3. (fys.) Newtons teori om ljuset, enligt hvilken det är en materia, bestående af ytterst fina delar, som ifrån de lysande kropparna utstötas i rätlinig riktning och med ganska stor hastighet. Kallas äfv. Emanations-teorien.

CORREGIDOR, kärreschidår', m. 3. Stads-domare, i Spanien och Portugal, nästan svarande mot borgmästare hos oss.

CORRELATA, kärrelåta, n. pl. (lat.) Ting, som stå i ett vexelförhållande till hvarandra. Brukas i logiken.

CORRELATIV, kärrelåti'v, a. 2. (log.) Som står i vexelförhållande till något annat.

CORRIGENDA, kårri'jå'ndda, pl. (lat.) Rät-telser.

CORRECTOR, kår'rå'cktår', m. 3. (uttalas i plur. -- órår') (lat.) 1) Korrekturläsare. — 2) Superior i ett Franciskanerkloster.

CORROBORATIV, CORRODERA, CORRO-SIV, CORSAR, CORSETT, se under K.

CORTES, kår'rttes, pl. (spanskt ord, af lat. *Curia*) Benämning på riksförsamlingen i Spanien och Portugal.

CORUND, korúnnd, m. (mineral.) Ett slags halfädelsten med ruggig yta, gröngrå, blågrå, smaltsblå, sparrisgrön, köttrod eller rosenrod.

CORYDALIN, korydåli'n, n. 3. sing. (kem.) Växtbas i roten af *Corydalis tuberosus* (lökkaktig Jordrök).

CORYPHÉ, se *Koryfé*.

COSECANT, kosekånt, m. 3. (mat.) Cosecanten af en båge eller vinkel är secanten af dess komplement.

COSINUS, kósínuss, m. 3. (mat.) Cosinus för en båge eller vinkel är sinus för dess komplement.

COSMETISK, m. fl., se under K.

COSTI, kå'ssti. (ital.; handelst.) På den ort, der den person befinner sig, till hvilken man skrifer.

COSTUME, se *Kostym*.

COTANGENT, kotånjå'nnt, m. 3. (mat.) Co-tangenten till en båge eller vinkel är tangenten för dess komplement.

COTELETTE, se *Kollett*.

COTERIE, se *Kotteri*.

COTILLON, kå'tilljånng, m. 3. Ett slags dans.

COUNTRY DANSE (engelskt ord), se *Kontra-dans*.

COUP, ku, m. (fr.) Se *Kupp*. *C. de main* (ku-dö-må'ng), öfverrumpling.

COUPERAD, se *Kuperad*.

COUPÉVAGN, se *Kupévagn*.

COUPLET, se *Kuplett*.

COUPON, se *Kupong*.

COUR, kur, m. (fr.) Församling af personer vid ett hof, för att göra uppvakning, vanligtvis på morgnarna, dock äfven stundom på aftnarna. *Göra någon sin c.*, uppvakta någon; (fig.) visa sig artig och förbindlig emot, söka ställa sig in hos någon.

COURAGE, kuråsch, n. sing. (fr.) Friskt mod, behjertenhets. Skrifves äfv. af några *Kurage* ell. *Kurasche*.

COURAGEUX, kuraschö' (uttalas vanligtvis i svenskan: kuraschö's), a. 2. (fr.) Modig, behjertad.

COURANT, se *Kurant*.

COURBETTE, COURBETTERA, se *Kurbett*, *Kurbettera*.

COURDAG, kurdåg, m. 2. Viss, bestämd dag, då det är cour (se d. o.) vid ett hof.

COURIER, m. fl., se *Kurir*, m. fl.

COURS, m. fl., se *Kurs*, m. fl.

COURTAGE, kurtåsch, m. 3. (fr.; handelst.) Mäklararvode. Skrifves äfv. *Kurtage*.

COURTINE, se *Kurtin*.

COURTISANE, COURTISERA, se *Kurtisan*, *Kurtisera*.

COUTUME, kutym, m. 3. (fr.) Allmänt, lagstadgad bruk eller sedvana, t. ex. *Væxelcoutume*, *Sjöcoutume*.

COUVERT, se *Kuvert*.

CRAPULA, kråpula, f. sing. (lat.) Illamående efter rus.

CRAYEL, se *Kravel*.

CRAYON, kråjå'nng, m. 3. (fr.) 1) Ritstift, blyertspenna, röd- eller svartkritpenna, ritkol. — 2) Ritning, dermed utförd. — 3) Utkast till en målning. — 4) (fig.) Utkast, flygtig teckning, skildring (i litterära arbeten). — Skrifves äfv. af några: *Kråjong*.

CRAYONNERA, kråjå'nnera, v. a. 1. 1) Rita med blyerts, rödkrita, o. s. v. — 2) (fig.) Göra utkast till, flygtigt teckna. Äfv. *Kråjonnera*.

CREDENSA, m. fl., se under K.

CREDIT, kréditt, n. (lat.) Den del af en räkning, der man uppför det emottagna, i motsats till Debet (jfr. d. o.). — En och annan har börjat skrifa *Kredit*, liksom för följande.

CREDIT, krédit, m. Se *Kredit*.

CREDITERA, v. a. 1. Införa i en räknings Credit, godtgöra i räkning. — Skrifves äfv. *Kre-ditera*.

CREDITBREF, CREDITIV, se under K.

CREDO, krédo. (lat.; egentl.: Jag tror) Benämning hos katolikerna på kristna trosbekännelsen.

CREERA, se under K.

CRÈME, se *Kräm*.

CREMONESARE, kremonésare, m. 3. Benämning på ett slags violiner ifrån Cremona, af högst berömd tillverkning.

CREMOR TARTARI, krémårr tår'tari, m. (lat.) Renad väntar.

CRENELERA, se under K.

CREOL, kréol, m. 3. En, som är född i Ame-rika, af europeiska föräldrar. — Skrifves äfv. *Kreol*.